

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ECONOMIA** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 350-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. **25**

Presidència
de l'Honorable Sr. Enrique Casanova i Peiro

Sessió celebrada dia 23 de març de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 2009/17**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transparència en els criteris de prestació del SEPE... 358
- 2) **RGE núm. 3091/17**, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a estibadors.. 361
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sí, Sr. President, Núria Riera del Partit Popular substitueix Biel Company.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, gràcies.

L'ordre del dia d'avui consisteix...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sr. President, Miquel Jerez substitueix Mabel Cabrer.

EL SR. PRESIDENT:

Alguna substitució més? No.

Bé, l'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les següents proposicions no de llei RGE núm. 2009/17 del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la transparència de criteris prestació SEPE, i RGE núm. 3091/17, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa als estibadors.

1) Proposició no de llei RGE núm. 2009/17, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a transparència en els criteris de prestació del SEPE.

A continuació passam al debat de la proposició no de llei RGE núm. 2009/17. Per defensar-la té la paraula la diputada Sra. Elena Baquero, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BAQUERO I GONZÁLEZ:

Bon dia a tothom i moltes gràcies, Sr. President. El Grup Socialista presenta aquesta iniciativa de títol *transparència en els criteris de prestació del SEPE*, perquè des del Govern del Partit Popular, des de què ell governa, s'ha vingut utilitzant com argument per afavorir les retallades, la gran quantitat de diners públics que ens costen les prestacions per a desocupació. I ha estat un objectiu del Govern la reducció d'aquests costos per a prestacions als desocupats que atorga el Servicio Público de Empleo Estatal, l'antic INEM.

Per poder reduir els costos d'aquestes prestacions hi ha poques fórmules, o bé reduïm l'atur, o bé reduïm el nombre de beneficiaris de determinades prestacions. Sembla que el Govern ha optat per anar augmentant els requisits de determinades prestacions, expulsant així un bon nombre de persones del poder i del seu dret d'accedir a unes prestacions mínimes i necessàries per poder viure dignament. Si mirem, per posar dos exemples, si mirem aquests requisits són un poc absurds i poc objectius. Per exemple del Programa de activación para el empleo, s'ha denegat aquest per no haver percebut la tercera PAE, tot i que la persona sol·licitant hagués

percebut el PRODI, o per exemple, per no haver estat la darrera prestació rebuda la que dóna dret a l'accés al PAE, etc., hi ha molts exemples.

Veiem com al llarg dels darrers anys amb la mateixa legislació, perquè no l'hem canviat, ha anat baixant el nombre de prestacions reconegudes en relació a les sol·licitades. Per la qual cosa sols és possible canviar la relació si hi hagués un canvi de criteris, que és el que ha passat, dels requisits cap a tipus més subjectius i més difícils de justificar i analitzant el seu compliment.

Per altra banda, tenim la Llei de transparència, que obliga que quan s'hagi d'interpretar una norma, en funció de diferents situacions que es poden trobar els diferents ciutadans, usuaris, els criteris pels quals s'han de regir han de ser clars i accessibles als usuaris. Això veiem que és impossible, és molt difícil d'entendre.

El SEPE, arran d'una reclamació d'un usuari al Consejo de Transparencia y Buen Gobierno, el 10 d'octubre del 2016, és instat per part d'aquest organisme que en el termini de 10 dies hàbils, sigui entregada la documentació requerida i també s'insta el SEPE que en el mateix termini envii al Consejo de la Transparencia la còpia de tota aquesta documentació.

Aquestes diferències i problemes d'interpretació fan que els usuaris no tinguin clar per què se'ls denega la seva sol·licitud, quan aquests problemes es solucionarien si el SEPE obrís el seu wiki de prestacions, la presta-wiki a tota la ciutadania, o almenys a tots els interessats mitjançant la clau d'accés. No és suficient poder anar a preguntes freqüents, això que fem habitualment. No n'hi ha prou amb això. No ens queda clar si anem aquí, s'han de poder veure els criteris d'interpretació que utilitzen els tècnics i que sembla que el SEPE tingui sota set claus per poder així i a conveniència del Govern del PP, depèn de les retallades que aquest vulgui fer, tornar en discrecional un dret que és objectiu.

Per això el Grup Parlamentari Socialista presenta aquesta proposició no de llei amb dos punts, el primer dels quals és: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a donar les instruccions necessàries perquè el SEPE posi a disposició de tots els usuaris els criteris de concessió i/o de negació de les diferents prestacions que tramita."

I el número 2 és: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a publicar els criteris de concessió o denegació de les prestacions i la seva relació amb la regulació aplicable, mitjançant el portal de l'usuari del SEPE, de manera que cada interessat pugui consultar els criteris pels quals se'ls ha denegat o concedit una prestació i pugui exercir el seu dret a reclamació."

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Baquero. Ara en torn de fixació de posicions pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Santiago Tadeo, per un temps de deu minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt bon dia. Donarem suport a aquesta proposició no de llei en els dos punts que esmenta la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, si bé, amb part de la seva exposició no hi estam d'acord, sobretot per exemple quan ara aquí ha dit que es van incrementant, o es posen més dificultats per al cobrament de les prestacions i es van incrementant els requisits. Creiem que és una incongruència que no digui a la seva..., o hi hagi punt que digui exactament "incrementar o reduir els requisits", perquè al final el que volem és donar una millor informació al ciutadà i a aquell que vol acollir-se, o vol demanar una prestació al SEPE, en temes de què se li deixi clar perquè se li denega o perquè..., bé sobretot perquè se li denega. I que després ho pugui consultar d'una manera fàcil.

Dir-li també i açò li ho volia dir abans de començar la comissió, però no hi he pensat, que en el paràgraf de l'exposició de motius hi ha una incongruència, bé supòs que és un error, perquè diu: "però exposa de manera clara els criteris d'interpretació de la norma". Per tant, supòs que aquí falta un mot per donar validesa als dos articles. No ho dic com a crítica ni molt manco, sinó perquè si és així quedi ben redactat.

A partir d'aquí, jo crec que la situació lògicament de les administracions no hi ha hagut cap que aquests darrers anys hagi estat fàcil, ni el Govern estatal, ni comunitat autònoma, ni consells insulars, ni ajuntaments, amb moltes dificultats. El cert és que degut a la crisi s'ha incrementat sempre la partida destinada a aquest tipus de prestacions malauradament, perquè açò volia dir que hi havia gent que estava passant serioses dificultats i no trobava feina i tenia dificultats per arribar a final de mes.

El que crec que probablement, i així creiem que ha estat, el que ha passat és que, tal vegada, amb els criteris que hi ha s'és més o menys rigorós. Açò de vegades pot dificultar a persones a tenir accés a una prestació? Potser sí. Per tant, en aquest sentit és quan diem que votarem a favor dels dos punts, perquè les instruccions quedin clares i aquell que no li arriba..., o se li denega millor dit una prestació per part del SEPE, pugui saber exactament perquè. Crec que el compliment, com també ha dit la portaveu del Grup Parlamentari Socialista és el compliment d'un principi bàsic de l'administració que és el tema de la transparència.

Per tant, donarem suport a aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura, per un temps de deu minuts.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Nosaltres també donarem suport a aquesta proposició no de llei. Pensam que des del principi de la crisi no s'han creat llocs de feina, sinó que s'ha

repartit la misèria i que precisament en situacions de desprotecció, en situacions tan vulnerables com és la de demanar un subsidi, o l'atur en un moment donat després d'haver treballat tant de temps, en aquesta situació tan difícil s'hauria de facilitar i no posar traves a l'accés a les prestacions. En aquest cas és una qüestió de transparència i molta gent té la sensació de què les administracions no estan al seu costat quan estan en aquesta situació tan difícil. I pensam que la gent no s'ha de sentir desprotegida, s'han de saber els criteris de concessió o denegació de les prestacions i que això també pot ser una eina prou important, el fet de donar a conèixer aquests reconeixements de prestacions al portal del SEPE.

Nosaltres, com dic, donarem suport, ens sembla molt bé aquesta proposta i votarem a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la senyora...

(Rialles)

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, des de MÉS per Mallorca també donarem suport a aquesta iniciativa perquè realment en aquests moments d'alta precarietat laboral, d'un atur tan elevat que afecta tant sobretot majors de 45 anys i sobretot els joves. Un atur que de cada vegada té menys gent que té dret a prestacions, a un atur i una precarietat que contínuament ens condueix a un nivell de pobresa i de desigualtat que no baixa, que no arribam a fer rebaixar d'una forma significativa i que realment es cronifica, i això és preocupant. I en un moment també que hem viscut i veiem i que encara que es parli d'una macrorecuperació econòmica no veiem una pujada de salaris significativa que pugui treure tots aquests... vull dir a la majoria de gent d'aquests col·lectius més vulnerables, d'aquestes situacions de desigualtat.

Per tant, nosaltres sí que creim que, com a mínim, un servei públic, com és el SEPE, un servei públic d'ocupació estatal, o *de empleo estatal*, en castellà, hauria de tenir la màxima transparència amb els drets i els criteris amb els quals es deneguen o s'atorguen en aquests casos les prestacions.

Per tant, valoram positivament i veiem necessari, a més, que de forma urgent es facin públics d'una forma accessible perquè tal vegada és veritat que són públics, però a vegades aquesta publicitat si no és fàcilment accessible és una forma, vull dir, de... no transparent perquè no tothom de vegades té les eines o els instruments per arribar a aquesta informació.

Per tant, crec que ha de ser accessible, com demana aquesta proposició no de llei i sobretot perquè fa referència general, ho demanam per a tots els drets, però perquè fa referència en aquest cas a drets econòmics, a unes prestacions ja, com he dit, a aquests col·lectius menys vulnerables i que, en conclusió, creim que un servei públic com és aquest hauria de fer veritat i realitat la seva actuació com a servei públic, amb la màxima

transparència i la màxima justícia, la màxima equitat i, per tant, deixar fora qualsevol dubte de discriminació. La forma de deixar fora qualsevol dubte de discriminació és que aquests criteris i aquests... quins són els arguments per denegar una prestació es facin públics. Per tant, MÉS per Mallorca hi dóna suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Melià, per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sr. President. Només per evitar reiteracions, anunciar el vot favorable d'El Pi ja que es tracta d'una iniciativa que fomenta la transparència d'un servei públic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ.

Molt bé. Gràcies, Sr. President. Bé, en la mateixa línia que el Sr. Melià, diguem, per evitar reiteracions jo evidentment, i havent-hi consens per la majoria... per la resta dels grups, bé, és obvi que votarem a favor perquè el que demana la proposició és totalment assenyat.

Només fer la reflexió que el repte que planteja de vegades pot ser difícil d'aconseguir perquè, clar, una cosa és el cas general i l'altre és el cas concret, aleshores, amb això tots els que treballam amb normes ho sabem. És a dir, si les normes poguessin arribar-se a concretar en una web no necessitariem sistema judicial ni cap mena de sistema per dirimir conflictes, perquè tot seria tan clar que no hi hauria conflictes. Això sabem que no és així, perquè encara que no hi hagi normes generals l'aplicació del cas concret de les normes sempre requereix un esforç d'interpretació i d'anàlisi.

Llavors, reconeixent la limitació aquesta que li veig a la proposició no de llei, crec que evidentment la intenció és positiva i com més transparents puguin ser els criteris de concessió, doncs, evidentment molt millor. Per tant, li donarem suport.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Ara, pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Pericay, per un temps de deu minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Nosaltres també donarem suport a aquesta proposició no de llei. És evident, pel que ja s'ha expressat anteriorment, que, en fi, no podem actuar d'una altra manera.

Sí que m'agradaria dir de totes maneres dues coses, primer, que aquesta transparència, aquesta claredat hauria estat bo també trobar-la en la redacció de l'exposició de motius on de vegades hi ha frases que no s'acaben d'entendre i que un acaba deduint, eh?, a través del context.

I la segona cosa, m'agradaria també recordar que en aquest moment està en marxa una nova web del SOIB a partir d'una iniciativa que nosaltres varem presentar, una esmena al pressupost, que va ser transaccionada en aquell moment, i que, lògicament, hem d'esperar que tractant-se d'un nou producte, que tot això que aquí reclamam pel que respecta, en aquest cas, a les competències nostres, que tot això sigui també respectat i millorat respecte de la web que tenim avui en dia. Res més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Ara procedeix la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana si es vol la suspensió.

Per tant, intervenció per part del grup proponent per fixar posicions, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BAQUERO I GONZÁLEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Pericay, esper que en l'exposició oral ho hagi explicat millor i li hagi quedat més clar, ho esper, perquè crec que ha quedat... bé, jo crec que ho he explicat prou bé, pot ser a la redacció no estava tan clar, però és normal que en l'exposició oral ho expliquem d'una altra manera i pot ser siguem més extensos en l'explicació.

Referent a... bé, moltes gràcies, agrair a tots els partits el suport. Vull dir que la gent segueix passant dificultats, que la gent segueix tenint problemes per viure dignament i que aquesta proposició és sobretot per a aquestes persones que senten aquesta impotència i aquesta frustració quan en una situació d'atur, quan abans se'ls havia donat la prestació que demanaven, avui en dia amb les mateixes condicions se'ls denega i no entenen per què se'ls denega, perquè no queda clar. Llavors, per això varem trobar que era oportú fer aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies perquè crec que tothom entén perfectament la motivació i li dóna suport.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Baquero. En conseqüència, entenc que s'aprova per unanimitat? Per tant, en conseqüència queda aprovada per unanimitat la Proposició no de llei RGE núm.

2009/17, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a transparència en els criteris de prestació del SEPE.

2) Proposició no de llei RGE núm. 3091/17, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a estibadors.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 3091/17. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura, per un temps de deu minuts.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, diputats i diputades. Vull donar la benvinguda, primer, als estibadors que han vingut aquí i dir-los que la vostra lluita és la lluita de tots els treballadors. Gràcies per seguir.

“*Amancio Ortega es un currante, los estibadores unos privilegiados y tú de clase media*”. El dimarts va ser el Dia de la poesia i aquestes paraules, que no són un poema, però podrien ser-ho, van al centre de la qüestió. Hi ha més veritat en aquesta frase irònica que en qualsevol frase d'Íñigo de la Serna o de Mariano Rajoy. Aquesta frase resumeix què volen donar a entendre amb el seu discurs neoliberal els membres del Partit Popular en una immersió dels valors i de la pròpia realitat, digna de ser analitzada pel Friedrich Nietzsche.

Aquesta transposició de la realitat que volen vendre a la gent és el paradigma del pensament econòmic neoliberal del Partit Popular. Està bé que Amancio Ortega exploti milers de persones en tot el món, està malament que els estibadors cobrin el que s'han guanyat en la seva lluita històrica al llarg del temps, però tranquil que tu ets de *clase media* i la teva sort la pots propiciar tu mateix. Els condicionants socials i com les institucions han beneficiat durant massa temps als poderosos no tenen res a veure amb la teva situació. Clar.

El Partit Popular i el seu pensament que supedita tota la política a l'economia, que supedita els interessos de les majories socials als interessos de la trama, aquest entramat de grans empreses i polítics que condicionen la vida de tanta gent, vol que pensem que els problemes són individuals i que no hi ha problemes socials. Gairebé alguns portaveus del Partit Popular, com Antoni Camps, signaria la màxima de Margaret Thatcher que diu que la societat no existeix, i és en aquest context cultural i polític que es dona una passa més al nostre país per liberalitzar-ho absolutament tot, per deixar de banda una vegada més els treballadors.

Però han tengut un problema, un petit problema amb aquesta situació i és que no comptaven amb la lluita organitzada dels estibadors i amb la seva solidaritat no només al nostre estat, sinó en l'àmbit mundial perquè els estibadors saben molt bé que *si tocan a uno, tocan a todos*, sabien que no tenien res a perdre i tot per guanyar a l'hora de fer la batalla i per això crec que són un orgull i un exemple perquè la seva lluita és, com he dit abans, la lluita de la classe treballadora.

Mirin, és cert que ja l'11 de desembre de 2014 Brussel·les va fer pública una sentència que considerava la fórmula de l'estiba espanyola fora de la llei i des d'aquell moment govern

i treballadors de l'estiba varen estar negociant, es varen asseure a negociar per trobar una sortida a aquest problema. Això no obstant, el diàleg es va trencar de manera unilateral per part del Govern i del Sr. Íñigo de la Serna, que va anunciar que aplicaria un decret llei per regularitzar la liberalització del sector de l'estiba a l'Estat espanyol.

El que passa és que en un capítol més al llibre negre del *capitalismo de amiguetes*, on se socialitzen totes les pèrdues i es privatitzen tots els beneficis, volen aprofitar aquesta situació per fer precària, encara més, la situació de la classe treballadora, en aquest cas volen fer precari el sector de l'estiba, un dels pocs sectors, per cert, que el Govern encara no ha privatitzat, i així posaran en perill més de 6.200 llocs de feina, més de 100 a Balears.

I tot això té una explicació i és que els ports espanyols són cada vegada més productius i suposen una forta competència als ports del centre i nord d'Europa, Alemanya, és una submissió més a Berlín per part del Govern espanyol, un govern submis que assumeix el paper assignat a Espanya, és a dir, nosaltres ens dedicarem a la construcció i als serveis, al sol, a la platja i als restaurants.

Nosaltres entenem que les condicions laborals dels estibadors no és gens fàcil, gairebé el 80% del seu sou depèn de la productivitat i el seu conveni permet que puguin ser informats una hora abans d'haver-se de presentar al port a fer feina. Això comporta un compromís de treball molt gran per un servei que s'ha de poder dur a terme els 365 dies de l'any les 24 hores del dia.

A més, no es pot entendre la liberalització del sector precisament en un moment de màxims històrics, però ja tenim experiència en altres sectors com és el cas d'AENA que es va privatitzar en un 49% quan els aeroports donen benefici. I què aconseguirem amb aquesta situació? Més precarietat, pitjors condicions laborals per als treballadors i treballadores dels aeroports, és el cas per exemple dels treballadors del *handling*.

De fet, el que es pretén amb aquesta liberalització és donar el negoci als amics i hi ha fons voltor, com JP Morgan, que volen guanyar doblers amb aquesta operació que extrauria els seus guanys a costa de la rebaixa salarial i de les condicions de feina de milers de persones.

I aquí hi ha un punt clau en tota aquesta història. No sé si han llegit el llibre de Owen Jones, *Chavs, la demonització de la classe obrera*, en aquest llibre es relata com des de Thatcher en molts d'àmbits s'ha estès la noció que la classe treballadora és indigne, vaga i viu de les rendes de l'Estat, que és pobre perquè s'ho ha cercat; també fa una anàlisi de quanta gent del Parlament, el Parlament britànic, ve de la classe obrera, jo crec que aquest fet és també és molt simptomàtic.

Bé, doncs aquesta mateixa operació que relata Owen Jones als seu llibre l'ha intentat fer el Govern amb el sector de l'estiba, que si són uns privilegiats, que si tots són família i a repetir-ho una vegada i una altra als mitjans de comunicació per estendre la falsa idea que un sector que s'ha guanyat amb lluita i dignitat les seves condicions laborals és indigne de les seves

condicions i nosaltres pensam que això és una autèntica vergonya.

Aquesta demonització i aquest descrèdit cap al sector de l'estiba amb la intenció de condicionar l'opinió pública que es té sobre uns treballadors que han aconseguit tots els seus drets mitjançant la lluita sindical i obrera al llarg de molts d'anys és una autèntica vergonya.

Els estibadors del nostre estat i les nostres illes, a més... creim que són un exemple perquè a més la sindicació del sector de l'estiba és de gairebé del 90% i és això el que és perillós per al Govern, gent treballadora organitzada.

Nosaltres pensam que si tots els sectors tinguessin tanta força com el sector de l'estiba segurament no tindriem l'escletxa entre rics i pobres que tenim, si les cambres de pis cobrassin els que els pertoca sense l'acumulació dels grans hotelers per desposseïció dels seus salaris, si els cambres i cambres o els dependents a les tendes tinguessin la capacitat d'aturar una ciutat o tota una comunitat autònoma, segurament hi hauria un millor repartiment dels beneficis a les empreses, als hotels, als bars, als restaurants, a les tendes, als ports, als aeroports, als centres comercials i a les grans superfícies.

I per això vull tornar on he començat, Amancio Ortega no és un *currante*, un *currante* és el que treballa amb les seves pròpies mans moltes hores i veu com li roben part del benefici que produeix sense que el cap passi pel lloc de treball o aguantant que algú li digui que ha d'anar més ràpid o l'any que ve no el cridaran.

Nosaltres pensam que els estibadors cobren el que han de cobrar segons la seva productivitat i que la sentència que va dictar Europa es pot complir sense decretar-la, amb una negociació i amb un consens per part dels treballadors.

Per cert, avui mateix Karima Delli de la Comissió Europea demana al ministre que dugui a terme la subrogació al seu marc legal perquè el ministre no té prevista aquesta subrogació dels llocs de treball. La Comissió Europea diu al ministre que està anant massa enfora, com ja va passar amb la reforma laboral de Fátima Báñez quan l'IBEX 35 va dir a la Sra. Ministra "crec que t'estàs passant un poc", i en aquesta situació una altra vegada el Partit Popular va més enllà del que exigeix Europa.

Nosaltres estem en contra de l'ERO encobert que vol pagar l'Estat per eliminar aquesta professió i fer que cada companyia pugui tenir el seu personal amb el que implicaria de precarietat del treball i com demanam a la proposició no de llei pensam que aquesta solució ha de ser negociada.

Per acabar, crec que els estibadors no permetran cap rebaixa en les seves condicions laborals. Crec que ja n'hi ha prou de criminalització dels treballadors perquè tenen unes condicions de treball dignes i en resum, volem que se segueixi amb les negociacions perquè el sector de l'estiba vol complir la sentència, però no d'aquesta manera.

Animam als estibadors a seguir la seva lluita perquè cada dia ens demostren que si es lluita pels drets dels treballadors,

que si es vol arribar enfora s'ha de lluitar i ens demostren cada dia que *sí se puede*.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Per part del Grup Parlamentari Socialista s'ha presentat l'esmena [RGE núm. 4322/17](#), per a la defensa d'aquesta esmena té la paraula l'Hble. Sra. Baquero, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BAQUERO I GONZÁLEZ:

Moltes gràcies, president. Bé, l'únic de bo que ha tingut aquest conflicte, crec jo, és que tots ens hem assabentat de què fan i què són els estibadors, quin és el seu món, és que fins ara eren totalment desconeguts per molts de nosaltres, i l'únic que ha aconseguit aquest govern de bo és que tots sapiguem què feu, quines són les vostres condicions laborals, el bé que viviu segons alguns, etc., benvingut sigui per aquest motiu.

Aquest trist episodi, però, perquè és bo per això, però realment és molt trist, posa en evidència la falta de visió d'aquesta nova realitat que hi ha a la política espanyola. Rajoy no té majoria absoluta per fer el que vol i ens ha demostrat el seu fracàs per adaptar-se, no ha sabut negociar ni amb la Unió Europea ni amb els sindicats ni amb els empresaris ni amb els grups parlamentaris.

Com ja havíem advertit des del nostre grup al Congrés el Grup Socialista només aprovaria la convalidació del real decret llei si hi havia acord entre patronal i sindicats, hagués estat bé que el Consell de Ministres no hagués aprovat aquest decret el 24 de febrer, ja que posava el rellotge en marxa sense tenir l'acord de les parts.

Els treballadors i els empresaris estaven negociant, com ha dit el Sr. Saura, tenien el dret i a més no és que estiguessin... és que tenien el dret de fer-ho abans que nosaltres, que els polítics validéssim aquest decret.

La falta de visió de la realitat del Govern del PP és preocupant, és preocupant que pretengui aprovar la nova normativa, aquesta nova normativa que hem d'aprovar de forma unilateral i per decret. Com hem vist no només és preocupant, sinó que ha estat un fracàs i un ridícul de tots els espanyols.

Necessitem un acord entre el Govern, els sindicats i les empreses per adaptar el treball de l'estiba als ports espanyols als requeriments fixats en la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Totes les parts reconeixen aquesta necessitat, els estibadors també, per poder modificar aquesta legislació espanyola en els termes de la sentència, però igual de necessari és que aquest canvi normatiu tingui en compte els acords que puguin obtenir els sindicats i els empresaris del sector. Tan important una cosa com l'altra, és igual d'important; si no, no ho canviarem, i més ara. El Govern ha tingut més de cinc anys per afrontar amb diàleg i consens aquest requeriment -ho explicava el Sr. Saura- aquest requeriment per a un canvi normatiu. Doncs el primer

requeriment de la Unió Europea es va produir ja el novembre de 2011; som al 2017.

La pretensió de resoldre aquest important assumpte, i aquí m'agradaria parlar de Balears, aquí hi ha mes de cent treballadors en perill de perdre el seu lloc de feina i veure reduïdes les seves condicions laborals que han aconseguit amb molt d'esforç i lluita i negociacions durant molts d'anys, no els ha regalat ningú aquestes condicions laborals. A més aquí a Balears tenim una situació de precarietat per als nostres comerços, les nostres empreses -som una illa-, els nostres consumidors...; una vaga ens provocaria, per molt que ens assegurin el cent per cent els serveis mínims, sempre crea la sensació aquesta d'incertesa, és que ens podem trobar sense res. Aquest govern... des d'aquí vull dir que aquest govern sí que ha mantingut el constant diàleg amb sindicats, amb empresaris, amb tothom, amb Autoritat Portuària, amb Delegació del Govern, per si en cas que es produís la vaga aquesta afectés el mínim els ciutadans de les nostres illes. Com deia, la pretensió -i tornant a l'argumentari- la pretensió de resoldre aquest important assumpte -el sector representa un 20% del PIB, uns 200 milions d'euros a l'any- de manera ràpida i pensant en termes de majories absolutes, ens enfronta a sancions per no haver-nos-hi adaptat; fer-ho mitjançant decret i sense tenir en compte les negociacions que mantenen les empreses, els sindicats, sense informar l'Autoritat Portuària, que és la responsable de la gestió dels ports, ha conduït el Govern a aquest fracàs al Congrés.

El més adequat, i per això presentem la nostra esmena, és que el Govern impulsi l'acord i intenti que Govern, empresa i sindicats negociïn un nou acord amb la Comissió Europea per a l'adequació de la sentència. La nostra esmena diu així: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a modificar l'estratègia del Ministeri de Foment per resoldre el conflicte creat al sector de l'estiba, i adquirir el compromís que qualsevol modificació normativa que afecti les condicions laborals d'aquest sector compti amb el consens de tots els actors implicats".

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Baquero. Ara, en torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo, per un temps de deu minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Primer de tot també volem saludar els representants del col·lectiu dels estibadors d'aquí de Balears, siguin benvinguts a aquesta comissió, que debat un tema lògicament important per a aquest col·lectiu.

De la intervenció que ha fet el portaveu proposant, de Podem, no hi entraré, perquè crec que és la típica intervenció "podemita" que podem dir que es fa moltes vegades aquí en aquesta cambra, sigui a plenari o a les comissions. Anirem al fons i quina és la realitat d'aquesta situació, que duim aquí aquesta proposició, o duen aquí aquesta proposició no de llei,

crec que, primer de tot, per defensar els interessos dels treballadors; crec que és lloable i crec que és el que s'ha de fer; crec que els interessos de qualsevol treballador, i això és una màxima que fins i tot tenen els jutges, els interessos no, els drets dels treballadors són irrenunciabls, lògicament, i en conflictes com aquest és quan més es veu, i açò no ho dic jo que en aquest moment prenc la paraula, sinó que ho deu dir qualsevol norma laboral. *Los derechos de un trabajador son irrenunciabls*, fins i tot pel mateix treballador, amb la qual cosa la lluita que fan en aquest sentit els treballadors crec que és la que toca que han de fer, defensar els seus interessos, dels seus col·lectius i de les seves condicions laborals.

A partir d'aquí, dels dos portaveus que m'han precedit poques coses puc compartir del que han dit, perquè fins i tot la mateixa exposició de motius diu que el passat 11 (...), 11 de desembre de 2014 Brussel·les va fer pública una sentència que diu que el sector de l'estiba d'Espanya queda fora de la llei. Des d'aquell moment govern i treballadors -reconeix el mateix Sr. Saura quan va redactar aquesta proposició no de llei- estan negociant, i crec que lògicament açò és el que havien de fer i és el que s'ha estat fent. A partir d'aquí en quina situació ens trobam? Una, que s'ha de complir una sentència europea que ja té un cost en sancions de més de 20 milions, crec que el que hem vist són més de 21 milions d'euros, i a partir del dia que podríem dir, entre cometes, que es va rompre l'acord per la presentació del decret, una multa diària de 134.000. Què ha de fer el Govern? Donar una solució, amb la qual cosa els treballadors d'aquest col·lectiu de l'estiba estan d'acord a arribar a complir aquesta sentència, perquè a més és d'obligat compliment, lògicament.

A partir d'aquí que és allò adient?, la negociació; que és el que s'ha produït?, sí; que s'ha arribat a un acord?, no; que després el Govern unilateralment ha presentat, perquè creia que era la seva responsabilitat, un decret per a la seva convalidació?, va aprovar un decret i després el va presentar al Congrés de Diputats perquè s'havia de convalidar?, sí, i no es va convalidar. A partir d'aquí senzillament el que s'ha de fer és seguir negociant per arribar a una solució d'aquest problema que, torn repetir, els principals implicats o que es poden veure afectats són els treballadors, per una banda, però hem de mirar d'una manera molt més àmplia i és un tema de l'economia, no tan sols d'aquí de Balears, que sabem que per la nostra circumstància afecta més que a altres... pot afectar més que a altres bandes, encara que com bé han dit hi podria haver uns serveis mínims, etc., etc., però anam al global, no?, la qual cosa pot generar una problemàtica que crec que amb bon criteri tant el Govern per una banda com els treballadors per una altra han intentat, mentre hi hagi la negociació i les converses per intentar arribar a un acord de com es compleix aquesta sentència, per part dels treballadors, i crec que és d'agrair no per qui li parla o un grup parlamentari (...), sinó per tots els ciutadans, d'anar desconvocant les vagues que hi havia. Açò a més crec que els alaba en la seva manera de fer, perquè tenen clar que el compliment de la sentència hi ha de ser, i a partir d'aquí crec que els termes en què està enfocada la PNL qualcun no el compartim de l'exposició de motius, crec que està amb uns termes que no és que puguem compartir, no és que els puguem compartir, però sí que crec que van encaminats a intentar resoldre una situació difícil que hi ha.

Per tant ja dic que en el segon punt votarem que sí, perquè diu així: “El Parlament de les Illes Balears vol donar suport als treballadors i les treballadores de l’estiba, i especialment als treballadors de Balears, en les diferents accions que consideren necessàries per defensar les condicions dels seus llocs de treball”. Qualsevol condició d’un lloc de treball és irrenunciable fins i tot pel propi treballador, amb la qual cosa hem de donar suport a qualsevol treballador de qualsevol sector, no tal sols aquest, que defensi els seus drets adquirits amb els anys, i com que entenem que sempre es farà dins un marc legal crec que és just i necessari que tinguin aquest suport.

A partir d’aquí el punt 1 crec que queda totalment, pels esdeveniments sobrevinguts, queda totalment... fora de lloc, perquè lògicament diu “el Govern espanyol a no aprovar el decret anunciat”, en el Congrés de Diputats ja va quedar clarament rebutjat.

I també em posicionaré ja sobre l’esmena. Torn repetir, el primer punt creim que està fora de lloc, i referent a l’esmena que presenta el Partit Socialista, clar, “modificar l’estratègia del Ministeri de Foment”; hauríem de veure exactament quina és l’estratègia que hi ha hagut fins aquest moment, que jo crec que ha estat la de la negociació, amb la qual cosa crec que també és un punt que podria substituir el punt primer, però crec que l’estratègia que hi ha hagut ha estat la de la negociació; no hi ha arribat. Prova que ha estat així crec que és que els mateixos treballadors han anat en el seu moment retirant els anuncis de vaga que hi havia en aquell moment. Per tant crec que és cap on s’ha de continuar, amb l’estratègia que s’havia vingut fent des que va sortir la sentència el desembre del 2014, durant més de dos anys d’intentar arribar a acords. I açò és el que hem de fer entre tots possible, crec que és responsabilitat de tots, aquells que governen o gestionen els recursos públics, s’han de complir unes sentències, no perquè a un li agradi, sinó que s’han de complir. I crec que per part dels treballadors, que també són conscients de què açò sigui així, que defensin els seus drets, que és el que toca i que no vagi aquest compliment d’aquesta sentència en cap moment en contra dels seus drets adquirits al llarg dels anys.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Ara pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l’Hble. Diputada Sra. Aina Campomar, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Moltes gràcies, Sr. President. També des de MÉS per Mallorca volem donar la benvinguda als treballadors que aquí ens acompanyen en aquesta cambra, que crec que és bo que també sàpiguen que aquesta cambra hi és per interessar-se pels problemes de la gent.

Des de MÉS per Mallorca ens afegim a quasi tots els arguments que han exposat el Sr. Saura i la Sra. Baquero i la veritat és que no coincidim amb el discurs que ha fet el Partit Popular. MÉS per Mallorca sempre ha defensat i defensarà els

serveis públics per començar. Precisament vàrem estar i seguim estant en contra de la seva privatització. El cas que tenim ja molt recent i molt alt, és la privatització dels aeroports d’AENA que va dur a terme el Partit Popular, la seva liberalització i que veiem com a conseqüència que ha provocat precisament una gran precarietat laboral dins els treballadors.

I per tant, nosaltres des de MÉS per Mallorca aprofitam avui aquí també, perquè seguim demanant la seva cogestió perquè creiem que també són la porta d’entrada..., en aquest cas d’avui els ports i els aeroports són tan importants per a les nostres illes, que cal que també les administracions d’aquestes illes hi formin part també i tinguin criteris per poder dir.

En el cas que avui ens ocupa, no coincidim amb la voluntat de la Unió Europea de màxima liberalització que ens imposa. Ho hem de dir així de clar, MÉS per Mallorca no coincideix amb aquesta política de la Unió Europea de màxima liberalització de tots els serveis públics, i tampoc d’aquesta submissió, que precisament això li va bé al Partit Popular i de l’Estat espanyol, aquesta submissió a aquesta política liberalitzadora que ve de la Unió Europea. En aquest cas, ara avui, de l’estiba espanyola, i altres casos que també hem debatut en aquesta cambra com han estat la de les grans superfícies, la liberalització del comerç, que també han provocat tant de debats aquí en aquesta cambra i que també al final han conduït a una precarietat, una baixada de salaris i una precarietat laboral de tots els treballadors.

Per tant, creiem que aquesta política el que fa és precarietat laboral dels treballadors, desaparició de petites i mitjanes empreses i l’únic que fa en realitat és afavorir les grans empreses, les multinacionals, els grans fons d’inversió, aquests especuladors que no sabem ni tan sols on paguen els seus impostos, que van a pagar el mínim d’imposts i com que estan tan globalitzats i tan internacionalitzats, ningú sap molt bé què aporten a la societat d’on extreuen, perquè jo diria extreure i espolien els seus beneficis. I per tant, no aporten res als serveis públics dels territoris.

Per tant, això és el que volem expressar, aquestes polítiques només condueixen a això. En el cas que avui ens ocupa precisament, hem de destacar, no som davant, igual que va passar a AENA, no som davant un servei públic o a un àmbit on hi hagi un dèficit econòmic, o sigui, no està provocat per un dèficit econòmic, sinó per una voluntat política precisament només d’apostar perquè les grans empreses obtenguin els màxims beneficis a repartir entre els seus accionistes. Això és el que veiem des de MÉS per Mallorca, i tot això en detriment dels drets i la baixada de salaris dels treballadors.

Per tant, MÉS per Mallorca sí que votarà a favor d’aquesta proposició no de llei i també si s’accepta l’esmena presentada, també hi votarà a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Ara pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula l’Hble. Diputat Sr. Melià, per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Des del nostre grup parlamentari també donam la benvinguda als representants del sector de l'estiba. Demanam la votació separada de la proposició no de llei, es donava per fet, però volem que consti que demanam la votació separada.

Entenem que el conflicte ha estat prou diagnosticat per part dels portaveus que ens han precedit en l'ús de la paraula, és evident que aquí hi ha una sentència d'Europa, aquesta sentència s'ha de complir, el problema és com s'acompleix, estam en aquesta fase, jo crec que no estam en una altra fase, no estam en fase de discutir el contingut de la sentència, que seria un altre debat, però no estam en aquesta fase. Per tant, estam en el com s'acompleix la sentència.

I en aquest com s'acompleix la sentència, coincidim amb el grup proposant que percebem una actitud del Govern de l'Estat que ha estat una actitud de criminalització d'un sector determinat i pensam que això és així. I això no és positiu, perquè és evident que no és la manera d'intentar tendir els ponts, intentar arribar a l'acord, perquè és vera que hi ha hagut una negociació, però també és vera que aquesta negociació no s'ha culminat adequadament i positivament. I per tant, entenem que el que pertoca és perseverar en la negociació fins que s'arribi a aquest acord que és necessari.

Per tant, nosaltres no compartim l'estratègia, en termes de l'esmena del Partit Socialista, no compartim l'estratègia que ha dut a terme el Govern central en relació amb resoldre aquesta situació i a donar compliment a aquesta sentència.

I donam suport al punt número 2 de la proposició no de llei perquè entenem que els treballadors, a part de legítimament defensar els seus drets laborals, només faltaria!, això ho han fet i ho han de continuar fent, han tengut fins ara la veritat és que un comportament inatacable, han mantingut una actitud negociadora, però no han posat en risc el servei que presten, que és estructural i vital per al conjunt de l'Estat, i molt concretament per a les Illes Balears. Per tant, amb el benentès que faran les seves accions de defensa dels seus drets laborals, diguem dins la legalitat, dins el respecte als serveis mínims que es puguin determinar, dins el respecte de les regles que tots ens hem donat, li volem donar suport, perquè ja dic, fins ara crec que ha estat d'aquesta manera.

Dit això, en el primer punt ens absteníem i ens absteníem perquè aquest punt per a nosaltres té dues parts: una és instar, modificar l'estratègia del Govern de l'Estat i en aquest punt hi estaríem d'acord, però no estam d'acord que qualsevol modificació compti amb el consens, perquè clar, qualsevol modificació és deixar una negociació en mans d'una de les parts. I quan som davant d'un sector estratègic i quan som davant un element molt cabdal per a l'economia de les Illes Balears i quan som davant una negociació on una de les parts representa al final els interessos generals, compartim o no el color polític d'aquest Govern, representa els interessos generals i representa el conjunt de la ciutadania, és evident que no podem assumir que qualsevol modificació hagi de comptar amb el consens de tots els actors implicats, ja que el Govern sempre en general ha de tenir la capacitat al final de decidir.

La qual cosa no vol dir que no considerem que no s'hagi de canviar d'estratègia i la qual cosa no vol dir que el Govern no hagi estat poc diligent a l'hora d'afrontar aquesta qüestió i hagi volgut tenir una actitud, efectivament compartim aquesta afirmació, molt típica de majoria absoluta d'imposar la seva versió. Que tampoc no compartim les urgències, perquè ara els ha pegat un atac d'urgència que la veritat no acabam d'entendre per què els ha pegat ara l'atac d'urgència i durant molts d'anys no tenien gens d'urgència i sí tenien majoria absoluta.

Però també volem acabar amb un comentari, perquè en aquesta comissió i en aquest Parlament estam molt acostumats que determinats partits donin moltes lliçons a les administracions de fora de les Illes Balears i no s'apliquin un poc la història a ells, perquè clar, aquí parlen de la liberalització dels sectors, quin desastre, quin anatema; bé, i vostès què fan amb els informatius d'IB3? O què fan amb les línies d'autobús de transport de Mallorca? Perquè, és clar, determinades afirmacions m'agradaria que com a mínim les moderassin, perquè al final vostès acabaran sent presoners de les seves paraules.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Ara pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo comentant algunes de les expressions que s'ha dit, he de dir que de moment encara em tranquil·litza que Podem faci un discurs "podemita", ara parafrasejant la crítica que els ha fet el Sr. Tadeo, però ja veurà per on vaig, Sr. Tadeo, perquè jo crec que hem de valorar, malgrat que em tranquil·litza, em preocuparà el dia que faci el discurs del PP el Sr. Saura, però jo valor molt positivament que Podemos ja no consideri que cobrar més de tres vegades el salari mínim interprofessional sigui una cosa totalment criticable, sigui pròpia de facinerosos, de corruptes o de ser companys de viatge d'Amancio Ortega, en la qual cosa veig que hi ha una evolució molt positiva i ja els ho recordaré, ja els ho recordaré quan tornin a posar aquest regla d'or de tres... veig que són conscients que hi ha feines que tenen una complexitat, que tenen una dedicació, fins i tot veig que avalen vincular el salari amb productivitat, la qual cosa veig que realment fan una evolució, Sr. Tadeo, que l'hem de valorar també en aquest discurs "podemita".

Bé, un cop haver repartit una mica a banda i a banda, fixaré la posició del nostre grup. Evidentment, tal com han dit els altres portaveus, especialment ara ho acaba de dir el Sr. Melià, aquest sector és d'una importància cabdal per a l'economia de les nostres illes i per a l'economia dels ciutadans de les Illes i per al manteniment dels preus de la compra diària dels ciutadans d'aquestes illes i de les indústries. Per tant, el primer que hem de demanar, evidentment, és seny a l'hora d'afrontar qualsevol alteració, modificació d'aquest sector.

Per tant, en principi creiem que formulat de la forma que sigui és el que demana aquesta proposició no de llei i, per tant, amb els comentaris que pugui fer ja avanç que hi votarem a favor.

He de dir que amb aquest discurs de la liberalització hi ha molt de fariseisme perquè la nostra societat està plena de professions regulades, està plena de professions regulades d'una manera o d'una altra. O professions protegides o professions amb barreres d'accés, començant per les que en qualsevol professió titulada... qualsevol professió que s'hagi d'exercir prèvia col·legiació és una barrera d'entrada. Les farmàcies tenen barreres d'entrada, per cert, també passen de pares a fills les farmàcies; els taxistes també tenen barrera d'entrada. Vull dir que aquí ens estripem les vestidures, i en això compartesc la crítica aquesta de... de, bé, alguns defensant el liberalisme a ultrança i els altres defensant tot el contrari, quan la nostra societat està plena de situacions que per motius històrics, per motius d'equilibri del mercat, per motius de protecció dels consumidors, per motius d'interès públic són subjecte de regulació i ara...

(Se sent de fons el to d'un mòbil)

... -perdonin-, són subjectes de regulació i, per tant, aquí el que hem de fer és menys estripar-se les vestidures i més analitzar els motius pels quals aquesta professió que avui analitzam, que és la de l'estiba, té el règim que té.

En tot cas, evidentment entendre que hi ha una situació de partida, que és la que està regulada actualment, de la que no són només responsables els treballadors que estan en aquest sector sinó que és tot el sector i tota la regulació que s'ha fet històricament d'aquest sector i que ha donat lloc, evidentment, a un *modus vivendi* d'unes famílies, a uns drets adquirits i que, per tant, qualsevol alteració d'això, doncs, requereix el tacte i la delicadesa com qualsevol altre professió d'aquestes que he dit que estan regulades, qualsevol canvis d'aquests evidentment ha de fer-se amb el seny, amb el respecte i amb les transitorietats que corresponguin.

Per tant, nosaltres estam totalment d'acord, tant per la importància cabdal que té per a les nostres illes i pel sensible del tema com pel respecte als treballadors d'aquest sector, que qualsevol modificació que es faci d'aquest sector es faci amb el vistiplau de tots els sectors implicats. Per la qual cosa, doncs, estam d'acord amb el, amb el... bé, estam d'acord amb el (...) tot i que creiem que la redacció que li ha donat l'esmena del Partit Socialista és més adequada, és més adequada perquè realment la problemàtica del decret, afortunadament, ja ha quedat, diguem, ja ha quedat superada, ha quedat superada i feliçment gràcies a la situació parlamentària complexa, en aquest sentit (...) paraula del Congrés, s'ha pogut no convalidar aquest decret llei.

En canvi, veig molt encertada l'expressió de modificar l'estratègia. Crec, Sr. Tadeo, i he d'assenir totalment amb vostè que l'estratègia del Govern ha estat claríssima, el Govern ha intentat aprovar un decret llei que després el Congrés li ha tombat. És a dir, l'estratègia del Govern no ha estat la negociació, ha estat la imposició del decret llei i, afortunadament, la majoria parlamentària ha pogut parar-li els

peus. Crec que efectivament cal una modificació de l'estratègia per tots els motius que he dit i cal una estratègia de negociació. A més, tenint en compte, com també ha assenyalat el Sr. Melià, hi estic d'acord, doncs, que els treballadors del sector han demostrat una responsabilitat i han demostrat que són conscients de la importància estratègica que tenen per a l'economia general i especialment de les nostres illes.

Per tant, nosaltres, encara que no s'accepti l'esmena del Partit Socialista, votariem igualment a favor, però bé, qued a l'espera de la contrarèplica del Sr. Saura saber si accepta o no accepta aquesta esmena.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Pericay, per un temps de deu minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Primer de tot, benvinguts també els representants dels estibadors d'aquí, de Balears. Bé, s'han dit moltes coses, per tant, miraré de ser breu.

Efectivament, aquest és un problema que l'actual... no l'actual govern, els governs que hi ha hagut del Partit Popular han gestionat molt malament, han gestionat molt malament perquè, encara que la sentència sigui de l'any 2014 des de l'any 2011, saben que aquest és un problema que tard o d'hora l'haurien d'haver abordat.

Probablement pel que s'ha dit de la majoria absoluta i del fet de pensar, "bé, aquí ningú no ens farà el contrari", no l'han abordat i ara, evidentment, a part del que ja han pagat per no haver-ho abordat des de la sentència ara resulta que tots són presses perquè efectivament, a més, això encara pot sortir molt més car a partir de mitjans 2017 si seguim en aquesta mateixa línia.

Per tant, això és un aspecte fonamental en tot això. Respecte d'això també s'ha dit que hi ha evidentment aquí molts de llocs de feina en joc i que quan hi ha llocs de feina en joc s'ha de ser el màxim de prudent, el màxim de just i sobretot el màxim de solidari amb tots aquests treballadors. Amb això també hi estam, m'imagino, tots d'acord.

Dit això, desgraciadament pertànyer a la Unió Europea té coses bones i té coses dolentes, una cosa dolenta potser, per exemple, aquesta en aquest moment en el sentit que s'ha d'aplicar una sentència. Què hauríem volgut nosaltres i ho vàrem demanar així i ho vàrem exigir així en el Congrés? Que això s'hagués fet d'una manera diferent de com es va fer, no a través d'una forma de decret llei sinó a través d'un diàleg que permetés realment arribar a una forma de consens. És ver que aquest diàleg també hi ha estat després, però ha estat una mica forçat per la situació, i això sempre és de doldre en aquest sentit.

Per tant, creiem que, per una banda, no queda més remei evidentment que complir amb una sentència de la Unió Europea, un Tribunal de la Unió Europea, i que, per altra banda, això s'ha de fer amb el màxim acord, si no pot ser un consens absolut amb el màxim acord com a mínim per part de les parts, en aquests cas, que són evidentment les patronals, els treballadors i alhora evidentment el Govern com a responsable de fer complir una normativa que és una normativa europea.

Davant d'això i davant del que proposa la proposició no de llei, i no faré cap referència a les consideracions inicials sobre la classe treballadora que ha fet el Sr. Saura, entre d'altres coses perquè en fi tampoc no vénen aquí al cas, nosaltres el primer punt, tal com està presentat, no el podem votar a favor, ens absteníem, un poc pels arguments que ha dit el Sr. Melià, jo no repetiré els seus arguments.

En el segon punt, el votariem a favor. Consideram també, i reprenc aquí les paraules també del portaveu d'El Pi, que aquestes diferents accions estaran sempre dintre del marc, diguem, legal i de tot allò que s'espera en un conflicte laboral i que, per tant, no hem d'imaginar que aquí rere hi pugui haver res que surti d'aquest àmbit.

I respecte de l'esmena que proposa el Partit Socialista, la votariem a favor si finalment, aquesta del punt 1, la votariem a favor perquè creiem que efectivament recull el que nosaltres diem si finalment fos acceptada pels promotors de la proposició no de llei.

I res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Ara procedeix la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol la suspensió. Per tant té la paraula el grup proponent, per fixar posicions i assenyalar si accepta l'esmena, per un temps de cinc minuts.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Primer de tot gràcies pel suport a aquesta iniciativa. Acceptam, evidentment, l'esmena del Partit Socialista perquè ja es va votar el decret, i en aquest sentit a la proposició no de llei el primer punt seria anacrònic; per tant no tenim cap problema a acceptar aquest punt, amb el qual estam d'acord.

Contestant un poc als diferents grups parlamentaris, si jo he fet un discurs típicament "podemita" és en resposta a la típica política popular, que diu defensar els interessos dels treballadors amb l'aprovació d'una reforma labora, amb l'aprovació d'un decret de l'estiba, i en lloc de negociar i intentar obtenir un consens amb els treballadors actua a base de decret, perquè se li ha oblidat que ja no té majoria absoluta al Congrés dels Diputats.

Espanya haurà de pagar 134.000 euros al dia fins que s'aprovi l'adaptació d'aquesta sentència, i això no és responsabilitat de tota la ciutadania, que haurà donat aquests doblers, sinó responsabilitat del Govern al haver romput les

negociacions i al no haver fet el treball que hauria d'haver fet adaptant la sentència europea. Però és que aquí hi ha dues vares de mesurar: quan s'ha de rescatar la banca i s'han de pagar 75.000 milions d'euros i només recuperar-ne el 5%, no hi ha cap problema; el Sr. Ministre va dir que *si no lo aprobamos del bolsillo de todos los españoles nos encontraremos con cantidades de 100, 500, 1.000 millones de euros hasta que lo aprobemos*. Per pagar 1.000 milions d'euros, 134.000 euros al dia, farien falta 7.462 dies, és a dir, 20 anys i mig. Esper que el Govern d'Espanya no vulgui trigar tant com per pagar aquesta quantitat i arribar tan tard a aquesta situació. Si volguéssim pagar 134.000 euros al dia perquè la banca ens retornés els doblers, farien falta 1.533 anys. És aquest doble vara de mesurar que té el Partit Popular.

L'estratègia per adaptar sentències europees bàsicament crec que hauria de ser no vendre els treballadors, perquè deia el Sr. Portaveu del Partit Popular quina és l'estratègia del Sr. Ministre. Idò jo crec que ha estat vendre els treballadors des del principi rompent aquestes negociacions. A més ho vol fer amb un ERO encobert, pagant doblers públics que en darrera instància farà precària la feina als nostres ports, quan precisament Karima Delli, de la Comissió de Transport i Turisme de la Comissió Europea, ha demanat per favor al ministre que no aprovi la no (...) dels treballadors, perquè suposaria una pèrdua de feina importantíssima i perquè en aquest sentit sí que podem regular. A pesar que Europa ens digui que hem de liberalitzar el sector podem fer-ho de manera que no es perdin llocs de treball i que les condicions laborals no siguin pitjors.

Quant al que ha dit la portaveu de MÉS per Mallorca, això és en el mateix sentit. Les sentències europees es poden adaptar de manera que es respecti l'estabilitat del sector, un sector que, com ha dit, té beneficis i que el Govern d'Espanya vol privatitzar.

I aquí entrem en com adaptar la sentència europea, respecte del que han dit el portaveu d'El Pi i el portaveu de Ciutadans, amb aquesta urgència que té el Govern de complir aquesta sentència d'aquesta manera; aquesta urgència que té no és la mateixa urgència que té amb altres sentències del Tribunal Europeu o de la Comissió Europea per respectar aquesta línia política que es marca des d'Europa. Què passa amb la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea amb el nou compliment de la directiva marc de l'aigua de 25 d'octubre de 2013? També hi va haver un retard. Què passa amb la sentència europea de les clàusules sòl?, que estan donant totes les possibilitats als bancs perquè no hagin de pagar retroactivament; ha de pagar però no es dona tota la informació i el Govern no es posiciona devora els consumidors. I què passa amb la sentència europea de 16 de gener de 2014 del cas Constructora, també sobre clàusules abusives als contractes de les hipoteques? I és que jo crec, i creiem des del nostre grup parlamentari, que a l'hora d'aprovar sentències o de complir sentències que beneficien els bancs, els seus amics, bé, esperem el temps que necessiten, donen facilitats als bancs i als poderosos, però quan es tracta de complir sentències que van en contra de la classe treballadora ho fan d'una altra manera perquè tenen aquesta doble vara de mesurar.

En el cas de MÉS per Menorca, bé, nosaltres ens imposam els tres salaris mínims interprofessionals, però *a cada uno según sus necesidades*. Jo no tinc cap problema que hi hagi treballadors que per la seva productivitat cobrin més, però jo personalment prefereixo cobrar tres salaris mínims interprofessionals. Em sento millor, perquè si cobràs molt més igual se'ns oblida com viu la gent. Aquest és el meu pensament i crec que és el pensament de molta gent de Podem. Crec que hi ha gent que es fica en política o que acaba en consells d'administració a qui se li oblida molt ràpid com viu la gent, i jo crec que això és el vertaderament perillós.

En tot cas, i per acabar, acceptam l'esmena del Partit Socialista, agraïm el suport a aquesta iniciativa, i animam els treballadors a continuar amb la seva lluita.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Ara passem a votació. Entenc que és votació separada. Per tant votam el punt 1, que seria l'esmena.

Vots a favor? 8 vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions? 5 abstencions.

Punt 2.

Vots a favor? Unanimitat.

En conseqüència queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 3091/17, presentada pel Grup Parlamentari Podem relativa als estibadors.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS